

skaber en skattepolitik, der betyder, at det vender den tunge ende nedad.

For det første er det omkring virksomhederne vores opfattelse, at for at komme ned på den lave sats på de 97 pct. skal virksomhederne også dokumentere, at de gør en indsats for at opnå det optimale inden for deres egen spildevandshåndtering, så de i hovedtræk går i økologisk retning. Men vores mål er i sidste ende, at mange af virksomhederne faktisk godt kan stoppe med at udlede andet fra deres areal end rent vand, som de kan lade sive til grundvandet. Sådant en udvikling vil vi se sat i gang på de store virksomheder, for at de kan komme ned på den lave sats.

Det kan gøres på mange forskellige måder, og vi må diskutere, hvordan det kan gøres mest hensigtsmæssigt. Det er den ene ting – det er, at der skal ske en regulering på den måde igen. I fortsættelse af vores debat før kan jeg sige, at vi ikke har tillid til, at det er nok, at der lægges en afgift på. Der skal simpelt hen også være en plan for, hvad der vil komme ud af det, og den kan man glimrende knytte til det, at de kommer ned på den lave sats.

For det andet er der husstandene, og der er mange, der heroppefra har argumenteret for, at der – ganske rigtigt – er et stort problem, nemlig at ordningen låser nogle fast, sådan som den er udformet. De har ikke nogen rigtig mulighed for at handle anderledes og derigennem komme til at slippe for afgiften. Det er jo det, der efter vores opfattelse skal være målet med en afgift, nemlig at den skal fremme en udvikling. Så når det drejer sig om de private husstande, foreslår vi, at der kommer til at ske en regulering eller en præmiering, eller hvordan det nu bliver skruet sammen, således at beboerne, når de enten enkeltvis eller i grupper eller i ejendomme tager initiativer i retning af en økologisk omlægning af deres spildevandshåndtering, præmieres ved, at de enten kommer ned i afgift eller får et investeringstilskud eller andre ting. Hvordan det endeligt skal skrues sammen, må vi diskutere under de videre debatter.

Som det tredje punkt kom vi under pesticidforhandlingen med et forslag om en vandfond ud fra princippet om, at forureneren skal betale. Det er vores mål, at en sådan vandfond skal op på ca. 200 mio. kr., det var det, vi argumenterede for under pesticidforhandlingerne. Det er ud fra det princip, at alle de forurenere, der bidrager til vores grundvandsforurening, skal betale til denne fond, og de midler skal gå til opretning

af forholdene omkring de små vandboringer, især den decentrale vandforsyning, som er mest truet i øjeblikket. Det skal gøres på den måde, at der skal foretages årlige målinger af giftstoffer og kvælstof, så man ikke i længere tid drikker vand, som overskrider grænseværdierne.

En anden ting, fonden skal bruges til, er til at oprette foranstaltninger i de tilfælde, hvor man overskrider grænseværdierne, og dér ser vi helst, at det sker ved, at man borer dybere, så man bevarer den decentrale vandforsyning, altså ned til det ældre vand; det kan også ske i form af anden rørføring, men målet skal være at bevare den lokale vandforsyning, og at det er forureneren, der skal betale for omstillingen af den. Vi vil så senere vende tilbage yderligere med beløb. I denne forbindelse er det rigtigt, at vi i forhandlingerne har nævnt de 50 mio. kr. fra spildevand og så de 20 mio. kr. fra pesticider – så får den en start på 70 mio. kr., hvilket er en pæn begyndelse.

Jeg vil lige sige, at årsagen til, at spildevandsafgiften skal bruges til det, er, at en stor del af bidraget bl.a. kommer fra utætte kloakrør og fra et slamproblem, som ikke er løst, og som også kan være årsag til forurening af grundvandet.

Endelig er der det sociale forhold i det, og dér vil vi gerne have en redegørelse for, hvordan en afgiftspolitik virker, så den bliver social, forstået på den måde, at efter vores opfattelse skal den rette sig mod overforbruget både hos befolkningen og hos virksomhederne, den skal gå efter omlægning af ressourcer, og endelig skal vi se på, hvordan vi kan lempe personskatten ved f.eks. at hæve bundgrænserne i stedet for det, der var tilfældet her.

Og så til sidst: Det mest afgørende i denne forbindelse for mig som miljøordfører er nok at få en redegørelse for, hvordan det forholder sig, når man laver målrettet tilbageføring af afgifterne i forhold til generel tilbageføring.

Lisbeth Arbøl (CD):

Da CD's ordfører, fru Sonja Albrink, ikke kan være til stede, skal jeg på CD's vegne tilkænde-give følgende:

Som mange andre af skattereforforslagene har også spildevandsafgiften været igennem en vanskelig fødsel. Men det resultat, der er kommet ud af denne vanskelige proces, er heller ikke blevet så ringe endda, for at bruge en lidt beskeden underdrivelse.

Det skal vel ikke skjules, at spildevandsafgiften har et provenumæssigt sigte. Det var allere-